

چالشها و رویدادهای جنبش کارگران و مزدبگیران دی ماه

زینت میرهاشمی

گوید: «کارگران زن در مقابل ۱۲ ساعت کار در روز، حقوقی بین ۱۵ تا ۲۵ هزار تومان در ماه دریافت می کنند. در حالی که اجاره معمولی ترین خانه در نیشابور، ماهیانه ۱۰۰ هزار تومان است.»

اعتراضها

کارگران کارخانه «صندوق نسوز»، روز ۳۰ آذر، در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوقشان دست از کار کشیدند. (ایلنا ۳۰ آذر)

این کارگران بار دیگر روز ۲۱ دی در برابر مجلس تجمع نمودند.

کارگران صنایع نخ خمین، روز یکشنبه ۲۹ آذر به دلیل عدم دریافت سه ماه حقوق خود اقدام به گردهمایی اعتراضی نمودند. کارگران در همایش اعتراضی خود که به مدت یک ساعت در برابر فرمانداری شهر خمین برگزار شد، خواستار حل مشکلات و تحقق مطالباتشان شدند. فرماندار شهر خمین در برابر این حرکت اعتراضی از کارگران خواست که برای عدم استفاده راديوها و رسانه های غیر ایرانی در استفاده از این تحصن، به تحصنشان خاتمه دهند. کارگران بدون اعتنا به حرف فرماندار شهر به تحصن خود ادامه دادند.

یکی از کارگران معترض در گردهمایی در گفتگو با ایسنا ۳۰ آذر، گفت که «به دلیل عدم پرداخت حقوق کارگران، یکی از زحمتکشان کارخانه نخ طلای خمین سگته کرده و هم اکنون در بیمارستان بستری است.»

کارگران معترض «نخ خمین» در پی اعتراضهای ممتد خود موفق به دریافت بخش کمی از حقوق عقب افتاده خود شدند. از ۳ ماه حقوق دریافت نشده، فقط ۵۰ هزار تومان به کارگران پرداخت شد. به گزارش ایسنا ۹ دی، جمعی از کارگران گفتند که در جلسه بین فرماندار و اعضای شورای شهر که به منظور بررسی اعتصاب کارگران تشکیل شده بود، کارگران اعتصابی تهدید شده اند که در صورت ادامه اعتصاب و عدم آغاز فعالیت، دنبال عواقب بعدی باشند.

کارگران و کارکنان شرکت رینگ سازی مشهد در اعتراض به عدم فروش سهام کارخانه به آنها، دست از کار کشیدند. خبرگزاری ایسنا دوشنبه ۳۰ آذر، تعداد کارگران اعتراض کننده را ۸۰۰ نفر اعلام کرده است. براساس قانون برنامه سوم توسعه، ۱۵ درصد از سهام شرکت قطعات ایران خودرو باید به کارکنان و کارگران آن واگذار می شد. در پی عدم اجرای این وعده، کارگران دست به اعتراض زدند.

اعتراض کارگران به اخراج، بیکاری، عدم امنیت شغلی و عدم پرداخت حقوق در ماهی که گذشت جریان داشت. اعتصاب طولانی مدت کارگران نساجی کردستان در شهر سنندج و موفقیت آنها در دستیابی به بخشی از خواسته هایشان از جمله رویدادهای مهم جنبش کارگری در ماه گذشته بود. اخراج کارگران به بهانه تعدیل نیرو و با استفاده از ماده ۹ قانون نوسازی صنایع، همچنان رو به گسترش است. این کارگران با کارگران پیمانی جایگزین می شوند. از جمله نمودهای این سیاست در دی ماه، می توان اخراج کارگران در کارخانه تولیدی «نخ استرچ» در شهر چابکسر، اخراج ۱۲۷ کارگر از ماشین سازی لرستان و اخراج ۸۰ کارگر قراردادی شرکت «مادیران» واقع در ساوجبلاغ را برشمرد.

کارگران پیمانی که در بدترین مناسبات کاری و استثمارگرانه قرار دارند، از تبعیض در حقوق رنج می برند. این کارگران با قراردادهای موقت علاوه بر عدم امنیت شغلی، امکان اعتراض برای بهبود وضعیت خود را هم ندارند. ۴ هزار کارگر پیمانی شرکت نفت آبادان، ماهیانه ۷۰ هزار تومان دستمزد می گیرند. بازتاب این حقوق ناچیز در زندگی کارگران یعنی فقر. این کارگران در بیم از دست دادن همین حقوق ناچیز و کار موقت، به این مناسبات ناعادلانه تن می دهند و هیچگونه ابزار و امکانی برای نشان دادن نارضایتی خود ندارند. تشکیلات مستقل کارگری و پیوسته گی و تداوم حرکتی اعتراضی، از جمله راهکارهای موثر برای بهبود وضعیت معاش کارگران خواهد بود.

وضعیت نابسامان زنان کارگر

در حالی که حداقل حقوق کارگران در سال گذشته از طرف شورای عالی کار، ۱۰۶ هزار تومان تعیین شد. این میزان حقوق با توجه به این که هر خانواده کارگری به طور متوسط ۵ نفر را شامل می شود، به هرچه فقیرتر شدن کارگران کمک می کند. با وجود تعیین حداقل دستمزد، تعداد زیادی از مزدبگیران همچنان با حقوق ۷۵ هزار تومان در ماه زندگی می کنند. تبعیض جنسی چهره خود را در پرداخت حقوق کارگران نیز نشان می دهد. کارگران شرکت «ناران فیروزه» واقع در نیشابور، ماهی ۲۵ هزار تومان حقوق دریافت می کنند. این کارخانه، تولید کننده مواد شوینده و شیمیایی است. سعید عمرلو، دبیر اجرایی خانه دولتی کارگر در گفت و گو با ایلنا ۲۳ دی می

شنوایی و ریه و دیسک کمر رنج می برند.

اعتصاب یاد شده، ۱۵ روز ادامه داشت و با تحقق خواسته کارگران پایان یافت. کارگران در برابر گرفتن تضمین از طرف مدیران کارخانه مبنی بر عدم اخراج همکارانشان، به اعتصاب خود پایان دادند.

اتحادیه بین المللی کارگران آزاد در بیانیه ای در روز ۱۱ ژانویه ۲۰۰۵، از پیروزی کارگران نساجی کردستان در سنندج استقبال کرده است.

کارگران شرکت «کف کار»، در اعتراض به عدم پرداخت حقوقشان، روز پنجشنبه ۱۰ دی دست از کار کشیدند. شرکت «کف کار» که در شهر رشت واقع شده، اخیراً به بخش خصوصی واگذار شده است. در این کارخانه ۲۵۰ کارگر به کار اشتغال دارند. به گزارش ایلنا ۱۱ دی، حقوق این کارگران از ماههای آبان و آذر امسال و همچنین مزایای کاری سال گذشته پرداخت نشده است.

پرستاران بیمارستانهای دولتی و خصوصی در شهر شیراز، روز ۱۵ دی در ساختمان مرکزی دانشگاه علوم پزشکی این شهر دست به گردهمایی اعتراضی زدند. کاظم محمدی، یکی از پرستاران معترض در گفتگو با خبرنگار ایسنا (۱۵ دی) گفت: «به ازای کارکرد به ما حقوق داده نمی شود. پرستاران بیمارستانهای خصوصی برای یک ساعت کار ۷۰۰ تا ۸۰۰ تومان حقوق می گیرند در حالی که ما برای همین زمان کار ۴۰۰ تومان می گیریم.» پرستاران روز یکشنبه ۲۰ دی در برابر مجلس، دست به گردهمایی اعتراضی زدند. اعتراض کنندگان خواستار سخت و زیان آور شناخته شدن حرفه پرستاری، پرداخت مطالباتشان، رفع تبعیض و نابرابریهای شغلی و اجتماعی شدند.

میرزابیگی رییس سازمان نظام پرستاری، در گفتگویی با ایلنا ۲۰ دی گفت: «بزرگترین اعتراض ما به کمبود نیروی انسانی، خصوصی سازی خدمات پرستاری، عدم رعایت عدالت در مقوله بهداشت و درمان برای مردم است.»

کارگران شرکت «سیانا»، روز شنبه ۲۶ دی در مقابل خانه کارگر اقدام به تجمع اعتراضی نمودند. این کارخانه در ساوه واقع شده و تولید کننده انواع کیک، بیسکویت و ماکارونی است. کارگران خواستار دریافت حقوق عقب افتاده و مزایای خود شدند.

استخدام پیمانی و آسیبهای ناشی از آن

نیروگاه اتمی بوشهر از تعدادی از کارگران رسمی خود خواسته است که قرارداد رسمی خود را به قرارداد پیمانی تبدیل نمایند.

بقیه در صفحه ۵

روز چهارشنبه ۹ دی ماه، کارگران شرکت رینگ سازی مشهد برای دومین بار به نشانه اعتراض دست از کار کشیدند.

کارگران شرکت آونگان واقع در اراک، روز جمعه ۴ دی، سی و هفتمین روز تجمع اعتراض آمیز خود را پشت سر گذاشتند. این کارخانه که در سال ۱۳۵۹ در اراک تاسیس شده، قبل از واگذاری به مدیریت جدید، ۷۰۰ شاغل داشت. به گزارش ایسنا ۴ دی، «۹۰ درصد از سهام این کارخانه را فردی از طریق بورس خریده است در حالی که در سال ۸۰، وزیر صنایع و معادن در زمان بهره برداری از کارگاه نورد در اراک، ۳۳ درصد سهام این کارخانه را به کارگران واگذار کرده بود.»

کارگران در همایشهای اعتراضی خود خواهان امنیت شغلی و واگذاری سهام به خود هستند.

اعضای شورای عالی سازمان نظام پرستاری، روز یکشنبه ششم دی ماه دست به تحصن اعتراضی زدند. پرستاران مدت دو سال است که در اعتراض به شرایط کار سخت و حقوق بسیار پایینشان، به طور مرتب اقدام به تحصن نموده اند. در طی این مدت، رژیم به اشکال مختلف و دادن وعده های فریبکارانه به تلاش برای خاموش کردن پرستاران دست زده است. اما مسایل و مشکلات پرستاران طی این مدت، کمترین بهبودی نیافته است. تعدیل و کاهش ساعات کار، تقسیم عادلانه کار، رفع تبعیض در پرداخت دستمزد، سخت و زیان آور شناخته شدن شغل پرستاری و اختصاص حقوق ویژه جهت نوبت کاری در روزهای تعطیل، از جمله مطالبات پرستاران در حرکتی اعتراضی آنها بوده است.

اعضای شورای عالی نظام پرستاری روز یکشنبه در بیانیه خود ضمن تاکید بر ادامه اعتراض تا تحقق مطالبات خود، خواستار لغو خصوصی سازی خدمات پرستاری و لغو قرارداد شرکتها به ویژه آن دسته از دانشگاههایی که بخشهای ویژه و خانه های بهداشت خود را به بخش خصوصی واگذار کرده اند، شدند.

کارگران کارخانه نساجی سنندج در اعتراض به اخراج ۶ تن از همکارانشان و تاکید بر مطالباتشان، دست به اعتصاب زدند. کارگران اعتصابی خواهان پرداخت حقوق بیشتر برای کارگران پیمانی و پذیرش کارگران اخراج شده به کار که با کارگران قراردادی جایگزین شده اند، گردیدند. پایان بخشیدن به استخدامهای موقت، مداوی رایگان کارگران بیمار و تضمین امنیت شغلی، از جمله مطالبات کارگران نساجی کردستان بود.

این کارخانه در شهر سنندج در استان کردستان واقع شده است و بیش از نیمی از کارگران آن از آسیبهای